

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Quarta Dies.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

Pro quarta Die.

MEDITATIO I.

DE PAUPERTATE SPIRITUALI.

Scopus.

Amor paupertatis augendus.

Tessera.

Vita mea Domino reddam coram omni populo ejus. Pl. 115.

Punctum I.

Considera I. Parabolam de thesauro abscondito in agro, quem, qui invenit homo, abscondit, & præ gaudio illius vadit, & vendit omnia, quæ habet, & emit agrum illum Matth. 13. Considera, inquam, quis sit thesaurus iste, nimirum ipse DEVS, qui in agro Status Religiosi vel Ecclesiastici absconditus jacet, invenitur autem ab omnibus, qui talem Statum non modo amplectuntur, sed etiam veri Religiosi aut Sacerdotis officium implere pro viribus conantur.

Considera II. Quam pretiosus sit iste thesaurus, sive antiquitatem spectes, quæ est æternitas; sive magnitudinem, quæ est infinita & inexhaustibilis; sive tandem varietatem consideres, quæ est omnium bonorum perfecta congregatio, uti ipse DEVS Moyse Exod. 33. indicavit, dum dixit: *ego ostendam omne bonum tibi.* Et expertus est S. Franciscus illud assiduo ingeminans: *DEVS meus & omnia.*

Considera III. Quantum desiderium qui vis merito concipere debeat thesauri hujus inveniendi, quamque adeo felicitatem te judicare debeas, quod aditus tibi à DEO apertus sit.

Punctum II.

Considera I. Quid requiratur ad thesaurum istum obtinendum, nimirum, ut vendas vel opere, vel affectu saltem universa, quæ habes, & emas agrum talem, & cum eo etiam ipsius DEI tui fruitionem, non in altera duntaxat, sed hac etiam vita quantum mortali homini fas est, obrinendam.

Considera II. Quid sit vendere universa, scilicet per Paupertatem exuere omnem affectum erga Parentes, Consanguineos,

guineos, divitias, & se ipsum, ita ut non aliter ullam erigatur
amemus aut adhibeamus, quam ordinata erga DEVM & nos.
ipsum charitas requirit, atque adeo quantum discretio p
tur, vilissima quæque in cibo, potu, vestitu, habitatione, ob
cui, aliisque similibus rebus & optemus, & eligamus.

Considera III. Quam longè tu hæctenus à tali pauperum
abfueris, & quomodo deinceps saltem exercere eandem vo
lis. Colloquium ad B. V.

Punctum III.

Considera I. Quod medium præcipuè conducatur ad
etam Spiritus paupertatem obtinendam, nimirum si frequen
ter ea, quæ relinquis, cum thesauro, quem emere statim
comparas, certoque tibi persuadeas, omnia ea, quæ relin
sti, infinities præstantius te in hoc thesauro invenire, ut
de quo merito usurpare possis illud Sap. c. 7. *Generavit enim
omnia bona pariter cum illo, & innumerabilis honor est in
manus illius, & letatus sum in omnibus &c.*

Considera II. Si Elcana i. Reg. i. uxori suæ ob sterilitatem
fletu dicere ausus est: *Anna, cur flet, & quare me non
medi, & quam ob rem affligitur cor tuum? nunquid magis
melior tibi sum, quam decem filij?* Quanto magis tu
Deum repræsentare, & ob huius vel illius rei create de
tionem tristanti dicentem quasi audire debeas: nunquid
ego melior tibi sum, quam ista aut illa creatura? nunquid
ego sum fons ipse solidarum voluptatum & deliciarum? an
ergo derelinquis fontem vivum, & fodis tibi cisternas
patas, quæ continere non valent aquas.

Considera III. Quam efficax sit hoc medium, quàm
adeo sollicitè & efficaciter tu illud adhibere debeas & vel
Colloquium ad Christum, illud S. Davidis Ps. 72. affectu
& efficaciter pronuntiando: *Quid mihi est inculo, & quid
quid solui super terram, Deus cordis mei, & pars mea Deus
in æternum.* Vide Spinolam p. 2. Med. 90. pu. 1. l. 224.

Legatur ex lib. 2. de imit. c. 11. & illa maximè verba
bè considerentur: tunc verè pauper, & nudus spiritu esse
terit, & cum Propheta dicere: *Quia unicus & pauper sum
ego: nemo tamen isto ditior, nemo potentior, nemo libe
rior: qui se & omnia relinquere scit, & ad infimum se po
nere.*

Pro quarta Die.

MEDITATIO II.

DE CASTITATE.

Scopus.

Amor ejusdem Virtutis augendus.

Punctum I.

Confidera I. Parabolam de filia cujusdam Mendici, quæ ut fufius describit Joan. Nierenbergius l. 1. de adorat. in Spiritu. c. 6. à Rege sapientiffimo, potentiffimo, & pulcherrimo in Sponfam electa est, & in Prætorium magnificum introduceta, quod Rex mirificè adornavit undique sculpens sui imaginem, ut conciliaret sui amorem; sed & familiam & servos innumeros disposuit, quia ipsemet ei varijs in obsequijs ministravit, delicias suas esse cum illa reputans. Insuper instituit hæredem Regni sui, promiffis donis multò majoribus, si fidem servaret. Confidera, inquam, quis animus tali Virgini esse deberet; an non æquiffimum foret, ut omnem conatum adhiberet in tali Rege amando, summamque illi fidelitatem exhiberet?

Confidera II. Si talis mulier sollicitaret ad adulterium, contempto Rege, mancipia stabulo infervientia, & hæc ipsa renitentia, fidemque Regi servare cupientia cogeret ad adulterium, arque ut tantò liberius his amoribus vacare posset, ipsum Sponsum hostibus suis occidendum offerret, qualem stultitiam ab ea commissam, & quàm gravi infamiâ pœnâque dignam judicares?

Confidera III. An non hoc ipsum faciat quævis anima per votum castitatis DEO desponsata, si spretis Sponsi sui cælestis amoribus ad carnales voluptates se convertat, easque sive cogitatu, sive verbo, sive opere ipso profequatur? Vide ergo, an non & tu similem stultitiam admiseris, & quomodo vel deinceps errorem hunc corrigere velis, delibera. Colloquium ad SS. Patronos.

Punctum II.

Confidera I. Si dicta Sponfa post turpe adeò facinus non
modò

modò à Sponso suo non puniretur, sed ultro ab eodem ad conciliationem invitaretur cum plenissima veniæ concessione, imò & novorum donorum & favorum promissione, quanto opere hoc beneficium æstimare, & quanto amore deus Sponsum suum accendi deberet, novumque ad eum proponitur concipere, summa cum fidelitate eidem Sponso suo adherere.

Considera II. An non tibi idem beneficium tanto potius etiam sit exhibitum, quando nobilior est Sponsus, quem offendisti, & quando ignobilior eras, qui offendisti, & quando denique frequentius hæc ipsa gratia post iteratum lapsum collata est.

Considera III. Quam æquum proinde sit, ut singulari modo deinceps castitati studeas, & totum tuum amorem huic Sponso consecres, ut vel nunc tandem jure usurpare possis illud Cantic. 2. *Dilectus meus mihi, & ego illi.* Cuius quum ad B. V. eam in testem fidei de novo datæ eligendo

Punctum III.

Considera I. Quo medio eadem Sponsa uti debuisset, à tam gravi & probroso scelere contineret, videlicet cum suis frequenter in Sponsum suum convertendo, ejusque probritudinem & amabilitatem cum turpitudine stabulariorum, quos deperibat, conferendo, an non enim tunc cum Bernardo exclamasset: *IESVS sole serenior, & balsamior, omni dulcore dulcior, & cunctis amabilior!* an non cum Sponfa dixisset, *dilectus meus candidus & rubicundus electus ex millibus?*

Considera II. Quantopere hoc medio Sponsum vincere potuisset; si enim Sponsus in occulto vidisset à Sponsa Sponsam suam ad adulteriū sollicitari, eam vestri stanter spurios suos hos amores rejicere, ac sponsi sui probritudinem, debitamque illi fidelitatem objicere, an non potius summè illum hoc facto recreandum, atque in Sponsa suam amorem rapiendum fuisse? Atqui non minorem Cantic. Sponso suo recreationem faciet illa anima, quæ sensus ad adulteriū spirituale incitantes constanter rejicit, an non ergo vel hoc solum motivum sufficiat, ad sensum accendit tam custodiam adhibendam, omnemque carnalem voluptatem amore Sponsi sui fortiter ac generosè repudiandam.

Considera III. Quomodo tu hactenus hoc medium adhiberis, aut adhibere deinceps velis. Colloquium ad Christum, novam ei fidelitatem promittendo &c.

Legatur ex l. 2. de imit. c. 7. & illa præcipuè verba bene perpendantur: oportet dilectum pro dilecto relinquere, quia IESUS vult solus super omnia amari, dilectio creaturæ fallax, & instabilis, dilectio IESU fidelis & perseverabilis.

Pro Quarta Die.

MEDITATIO III.

DE REGVLARVM ET CONSTITVTIONVM
ECCLESIASTICARVM ACCVRATA
OBSERVATIONE.

Scopus.

Studium dictæ observationis augendum.

Punctum I.

Considera I. Parabolam de fideli dispensatore, quam S. Lucas c. 12. sic describit: *Quis putas, est fidelis dispensator, & prudens, quem constituit Dominus supra familiam suam, ut det illis in tempore tritici mensuram? Beatus ille servus, quem, cum venerit Dominus, invenerit ita facientem. Verè dico vobis, quoniam super omnia, quæ possidet, constituet illum. Quod si dixerit servus ille in corde suo: Moram facit Dominus meus venire: & caperit percutere servos, & ancillas, & edere, & bibere, & inebriari: Veniet Dominus servus illius in die, quæ non sperat, & horâ, quæ nescit, & dividet eum, partemque ejus cum fidelibus ponet. Ille autem servus, qui cognovit voluntatem Domini sui, & non præparavit, & fecit secundum voluntatem ejus, Sapulabit multum: qui autem non cognovit, & facit digna plagis, Sapulabit paucis.* Considera, inquam, quàm convenienter per hanc dispensatorem intelligatur is, qui super familiam suarum potentiarum constitutus triticum voluntatis divinæ in tempore illis distribuit, id est, omni tempore potentias suas in executione voluntatis divinæ occupat.

Considera II. Cùm voluntatem DEI certissimè manifestent Regulæ Ordinis tui vel Ecclesiæ, quantam de illis æstimationem.

Instr. VIII.

D d

matio

mationem concipere, & quanto studio in exactam illorum observationem incumbere debeas.

Confid. III. Quomodo haecenus in hac parte te gesseris, non & tu secutus fueris Exemplum servi illius, de quo idem S. Lucas c. 12. loquitur, dixerisque cum eo: *moram fac Dominus meus Venire*: atque adeò liberè regulas vel constitutiones tuas, & voluntatem DEI transgressus sis, differens studium perfectionis in posteriores annos. Colloquium ad SS. Patronos.

Punctum II.

Confidera I. Quæ causa fuerit, cur haecenus minus fidelem Dispensatorem te in regularum & constitutionum ecclesiasticarum observatione ostenderit, an non fortassis quam nimis de regulis talibus æstimationem conceperis, an non easdem negligenter legeris, aut meditatus sis, an non per respectum humanum impediri te permiseris ab exacta observatione? an non sinistro quodam iudicio corruptus indicaveris, earum exercitium parùm prodesse ad perfectionem, neque etiam, si omittatur, multùm eidem obesse putaveris, an non rem arduam nimis putaveris, curam tuam ad maiorem etiam legum observationem tam constantem convertere.

Confidera II. Quibus medijs occurrere velis his difficultatibus, nimirum 1. frequenti meditatione dictarum regularum. 2. Firmâ persuasione nihil perinde conducere ad perfectionem, quem in ingressu Religionis vel suscepti Sacramenti tibi præfixisti, consequendum, quàm earundem observationem; item nullo exercitio magis te placere DEO, aut superioribus posse, quàm si in regulis observandis fidelem exhibueris; tum enim meritò spes magna de te concipi poterit, etiam in majoribus negotijs & officijs fidelem ac diligentem, juxta illud Christi Lucae 16. qui fidelis est in minimo, in maiori fidelis est. 3. Generoso contemptu respectum superiorum ad exemplum S. Pauli ad Gal. c. 1. si adhuc habere non visis placere, Christi servus non essem.

Confidera III. Quàm efficacia sint hæc media, quàm adeò singulari studio illa deinceps adhibere & debeas, Colloquium ad B. V.

Punctum III.

Confidera I. Quale præmium Dominus in dicta Parabola collaturus dicatur fideli Dispensatori, nimirum super omnia, quæ possidet, constituet eum.

Confidera II. Quàm præclarum hoc sit præmium, diuini quoque propter quod omni diligentia in Regularum observationem deinceps incumbas, quid enim est super omnia constitui, nisi in altera vita omnis boni possessorem efficeris, & in hac vita in procuranda sui nominis gloria, & hominum salute præ alijs adhibere, copiosaque eum in finem utilitatis conferre velle, ut adeò de tali Religioso vel Sacerdote vel maximè verificetur illud S. Davidis Pl. 1. Beatus vir, qui in lege Domini meditatur die & nocte, & erit tanquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, quod fructum suum dabit in tempore suo, & folium ejus non defluet, & omnia, quæcunque faciet, prosperabuntur.

Confidera III. Quàm æquum sit, ut tu, qui specialiter ad divinam gloriam, tuamque & proximi salutem procurandum vocatus es, à tali promissione præ alijs etiam movearis ad Regularum observandarum studium, ut per hoc medium tanto aptior fias instrumentum ad dictos fines procurandos. Colloquium ad Christum.

Legatur ex lib. 3. de imit. Christi c. 3. & illa præcipuè verba bene perpendantur. Audi, fili, verba mea, verba suavissima, omnem Philosophorum & sapientum hujus mundi scientiam excedentia. Verba mea spiritus & vita sunt, nec humano sensu pensanda. Scribe verba mea in corde tuo, & pertracta diligenter.

Pro quarta Die.

MEDITATIO IV.

DE OBEDIENTIA.

Scopus.

Studium dictæ virtutis augendum.

Punctum I.

Confid. I. Parabolam de duobus filijs, quã S. Matth. c. 21. sequentibus verbis narrat: *Habebar homo quidem duos filios,*

D d 2

ES

Accedens ad primum, dixit: *Fili, Sade hodie, operatus est vinea mea.* Ille autem respondens, ait: *Nolo.* postea autem panitentia motus abiit. Accedens autem ad alterum, dixit similiter. At ille respondens ait: *Eo, Domine, & non recusat.* Considera, inquam, quem Scopum Christus in hac Parabola sibi præfixerit, scilicet, ut ostenderet obedientiæ præstantiam atque efficaciam, utpote ex qua potissimum sanctitas, pietas, & dignitas totius hominis sit æstimanda; hinc citra parabola statim subjunxit: *Amen dico vobis, quæ publicanorum meretrices præcedent vos Regno DEI.*

Considera II. Quàm multis exemplis hæc doctrina huiusmodi sit probata, ex multis duo sufficient, Alterum David qui quinque annorum obedientia magni Antiochij gloriæ comparavit; alterum ipse Christus, qui, quia utique ad patrem crucis obediens factus est, accepit nomen super omnia nomina.

Considera III. Cùm tu eam potissimum de causa Religionem ingressus sis, vel Sacerdotium assumpseris, ut ad perfectionem, veramque sanctitatem facilius citiusque pervenireas, quanto studio deinceps in hanc virtutem incumbereas, & velis. Colloquium ad SS. Patronos,

Punctum II.

Considera I. In quo consistat vera & perfecta obedientia, scilicet in hoc, ut non modo exequaris, quod Superiori precipere, aut etiam optare duntaxat cognoveris, verum etiam optimum iudices, ideoque cum magna promptitudine voluntatis suscipias; ita enim Christum Magistrum tuum suo docuisse, S. Matth. c. 11. testatur, qui illud hæc illi assidue usurpavit: *Ita Pater, quoniam sic placuit tibi ante te.*

Considera II. Si Filij huius sæculi hanc ipsam obedientiam tam perfecte exhibent propter levissimum meritum, aut aliud humanum motivum, quanto perfectius, propterea que tu obedientiam exercere debeas, ex qua summam gloriam, tibi summam felicitatem in hac & altera vita proximo vero tuo summum auxilium, solatiumque omnino imples, aut certe implere deinceps velis. Colloquium

B. V. statuendo illud deinceps affiduo cum ipsa non tam
 rois, quam opere pronuntiare: *Ecce manserunt Domini,*
et mihi secundum Verbum tuum.

Punctum III.

Confidera I. Quo potissimum medio uti debeas ad infir-
 miam aliquem in obedientia profectum faciendum, nimirum
 vocem Superioris in ijs, quæ peccatum non involvunt,
 prout ut vocem ipsius DEI excipias, maximè cum ita mo-
 verit Servator tuus. Lucæ 10. dicens: *Qui vos audit, me*
audit.

Confidera II. Quàm efficax & suave sit hoc medium; si-
 cut Filij hujus sæculi tam libenter audiunt voces poten-
 tium, sapientum, & amantum, an non & tu cum gaudio exce-
 ptus esses vocem Superiorum tuorum, si crederes, eam esse
 vocem ipsius DEI potentissimi, sapientissimi, & summè ama-
 tum: an non exclamares cum Apostolis Joan. 6. *Domine, ad-*
nam vivimus, Verba Vita aterna habes? aut cum Sponfa
 Cantic. 2. *Sonet Sox tua in auribus meis; Sox enim tua dul-*
ces facies tua decora?

Confidera III. Quomodo tu hoc medium hætenus adhi-
 beris, aut certè adhibere deinceps velis. Colloquium ad
 Dominum cum congruis affectibus, maximè illo, què S. David
 Ps. 18. expressit, dum dixit: *Paratum cor meum DEVS, pa-*
ratum cor meum.

Legatur ex lib. 3. de imit. c. 13. & illa præcipuè verba be-
 nigne ponderentur: quid magnum, si tu, qui pulvis es & nihil,
 propter DEVM te homini subdis, quando ego Omnipotens
 & altissimus, qui cuncta creavi ex nihilo, me homini propter
 DEVM humiliter subjeci?

Pro Quinta Die.

MEDITATIO I.

DE ORATIONE.

Scopus.

Orationis desiderium studiùmque augendum.

Dd 3

Tesse-